

Lòng Của Tờ Giấy Trắng

Mười năm thành hai mươi năm! Nhiều hơn em nhỉ, cuộc thăng trầm! Tang thương không chỉ dâu thành biển...mà "thật tình" là áng ảo vân!

Cứ tưởng trời mây! Không phải mây! Cũng không mù sương lớp lớp dày...Em ạ, chỉ là hơi thở hụt, nén lâu thở được hóa ra dài!

Phật không hề xin một miếng ăn. Phật đi "khát thực" kiếm lòng nhân. Ai cho gì cũng dùng chân nhận, về gốc cây thì xếp lại chân!

Dĩ nhiên Phật cũng ăn và uống, và cũng mong câu chuyện dĩ nhiên. Phật nói chúng sinh, trong đó Phật cũng là hiện diện một nhân duyên!

Phải hiểu làm sao cho đúng Phật? Phật là cái Tâm hay Hào Quang? A Di Đà Phật Nam Mô Phật...Em ạ, đúng là một tiếng than!

Khi nào hoa sen không có nữa? Thưa em: khi ao không còn bùn! Lòng anh sẽ phẳng như tờ giấy...Lúc Đó, Em À Không-Có-Em!

Trần Văn Lệ